Td034_9

Σαρανταπέντε μάστοροι και χίλια μαθητούδια
οληµερίς αδούλευαν το βράδυ αργά χαλνούσε
οληµερίς αδούλευαν το βράδυ αργά χαλνούσε
µάστορ’ς στα µαθητούδια λέει στ’ µαστόρισσα να πάνουν.
Καλή µερά σου Βέργω µου, καλώς τα µαθητούδια.
Βέργω µ’ σε κράζει µάστορας, και τι πολύ µε κράζει
πες µου αν είναι για καλό να στολιστώ να έρθω
πες µου αν είναι για κακό κατά πως είµαι νά ’ρθω.
Έτσι που είσαι Βέργω µου έτσ’ που είσαι έλα.
Έχω ψωµί που γένιται και το παιδί µ’ στην κούνια
και τα µαλλούδια µ’ ξέπλεγα να βάλω να τα λούσω.
Εσπέρ’ η Βέργω πήγαινε στο µάστορα πηγαίνει.
Καλή µέρα σου µάστορα µ’, καλώς τη Βέργω πού ’ρθε
και τι πολύ µε κράζεις συ και τι πολύ µε θέλεις;
Μπε Βέργου µέσα να το βρεις το δαχτυλίδι, µέσα
µπήκε η Βέργω το γύρευε το δαχτυλίδ’ δεν τό ’βρε
µεγάλη πέτρα έριξε και Βέργω δεν βγαίνει
Βέργω κατάρα έριξε πικρή κατάρα λέει.
Πως τρέχει το γαλατάκι µου να τρέχει το γεφύρι
πως τρέµ’ διαβάτ’ς πάν’ τ’ άλογο να τρέµ’ και το γεφύρι.